

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

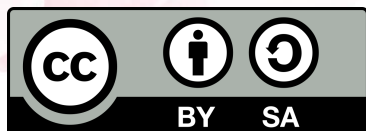
Thông tin

Bài dự thi: Theo chân Bác - sáng lòng ta

Họ và tên: Nguyễn Ngọc Tư Minh

Khoa: Y

Email: nguyenngoctuminh0709@gmail.com

Theo chân Bác - sáng lòng ta © 2025 bởi Nguyễn Ngọc Tư Minh được cấp phép theo CC BY-SA 4.0.

MÃ BÀI DỰ THI
(Do Ban tổ chức ghi)

THÔNG TIN DỰ THI
CUỘC THI “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI (LẦN 4) NĂM 2025”

1. Thông tin bài dự thi của thí sinh

Hình thức:

Bài viết cảm nhận

Video clip

Tranh vẽ

Tên sản phẩm dự thi: Theo chân Bác - sáng lòng ta

Thông tin tên cuốn sách, tác phẩm được phép lưu hành mà anh/chị/bạn/em được học/đọc của Chủ tịch Hồ Chí Minh hoặc của các tác giả khác viết về Người đã truyền cảm hứng, nâng cao nhận thức, định hướng anh/chị/bạn/em luôn học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách của Chủ tịch Hồ Chí Minh: “Hồ Chí Minh – Hình tượng và cuộc đời” (Ho Chi Minh: A Life) – William J. Duiker

2. Thông tin của thí sinh dự thi

Họ và tên: Nguyễn Ngọc Tư Minh

Chức vụ: Sinh viên

Ngày tháng năm sinh: 07/09/2006

Thư viện/Khoa/Trường: Khoa Y - NTTU

Số điện thoại cá nhân: 0353121300

Địa chỉ email cá nhân: nguyenngoctuminh0709@gmail.com

Theo chân Bác, sáng lòng ta với “Hồ Chí Minh – Hình tượng và cuộc đời”

“Mặt trời lặn mặt trời mang theo nắng
Bác ra đi để ánh sáng cho đời”
— Phạm Tiên Duật

Ngày 2 tháng 9 năm 1945, dưới bầu trời trong xanh giữa Quảng trường Ba Đình lịch sử rợp cờ đỏ sao vàng, Bác Hồ đã đọc bản Tuyên ngôn Độc lập – “áng hùng văn lập quốc vĩ đại” khai sinh nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Ngày đó, một con người giản dị nhưng vô cùng vĩ đại đã trao cho dân tộc ta ánh sáng của độc lập, tự do và hạnh phúc. Ánh sáng ấy không chỉ là sự kết thúc của thời kỳ lầm than đen tối của khói lửa chiến tranh, mà còn là ngọn lửa cháy mãi trong trái tim mỗi người con đất Việt, kể cả hôm nay – khi đã hơn ba phần tư thế kỷ trôi qua, lớp lớp các thế hệ trẻ mai sau lớn lên trong hòa bình và thịnh vượng.

Tôi không gặp Bác Hồ qua những trang sách giáo khoa hay các bài diễn văn trang trọng. Tôi gặp Bác trong một cách đầy bất ngờ: qua cái nhìn của một học giả người Mỹ – William J. Duiker, trong cuốn tiểu sử “Hồ Chí Minh – Hình tượng và cuộc đời” (*Ho Chi Minh: A Life*) – một cuốn tiểu sử sâu sắc và khách quan về cuộc đời của vị lãnh tụ vĩ đại.

Chúng tôi – người Việt trẻ – có thật sự hiểu Bác sâu bằng chính cách mà một học giả ngoại quốc đã kiên nhẫn đi tìm? Và tôi tự hỏi: tại sao một người nước ngoài, sống cách chúng ta cả nửa vòng trái đất, lại có thể đào sâu và thấu cảm về Bác nhiều đến thế? Bởi lẽ thoát đầu, tôi hoài nghi rằng: *Một người ngoại quốc có thể hiểu Bác đến đâu?* Nhưng càng đọc, tôi lại càng sững sờ. Bằng ngòi bút trung thực và sắc sảo, Duiker không chỉ kể lại cuộc đời Hồ Chí Minh – ông mô xẻ, phân tích, và thậm chí đã dùng sự sắc sảo và tỉ mỉ để khắc họa nên bức chân dung của Chủ tịch Hồ Chí Minh như một người luôn giữ vững lập trường độc lập, một nhà yêu nước hơn hết thầy, dùng chủ nghĩa cộng sản như công cụ để giải phóng đất nước chứ không phải là mục đích cuối cùng. Điều này giúp tôi nhận ra, yêu nước mới là cốt lõi tư tưởng, và đó cũng là nguồn sức mạnh lớn nhất của Bác. Một trong những câu văn khiến tôi nhớ mãi:

“He remained uncorrupted by power, refusing the trappings of wealth and privilege.”

Điều khiến tôi kính phục nhất không phải là những chiến thắng trên mặt trận chính trị, mà là chiến thắng âm thầm trước những cám dỗ cá nhân. Dẫu có là Chủ tịch nước, Bác Hồ trong mắt Duiker không phải là một vị lãnh tụ quyền lực đầy hào quang, mà là người giản dị, khiêm nhường, sống thanh bạch, từ chối những đặc quyền và xa hoa. Bác sống trong căn nhà sàn nhỏ, ăn cơm với muối vừng, tự vá áo rách – càng soi sáng nhân cách cao đẹp của vị lãnh tụ sống như dân, vì dân, và chạm đến trái tim nhân dân bằng sự giản dị và khiêm nhường *“Ho Chi Minh knew how to touch people's hearts through simplicity and humility.”*

Trong bối cảnh đất nước đang bước vào thời kỳ hội nhập và phát triển, câu chuyện về nhân cách Hồ Chí Minh không chỉ mang ý nghĩa lịch sử, mà còn là bài học đạo đức sâu sắc cho thế hệ trẻ hôm nay. Vì thế, khi Bác khẳng định: “Không có gì quý hơn độc lập, tự do” đã trở thành một tuyên ngôn mang tính lịch sử làm rung chuyển cả thế giới. Khi vật chất, danh tiếng và thành công đang trở thành thước đo phổ biến cho giá trị con người, thì tấm gương của Bác lại nhắc chúng ta rằng: một nhân cách lớn không đo bằng chức vị, mà bằng cách sống. Học theo Bác không có nghĩa là sao chép từng hành vi nhỏ, mà là biết noi theo tinh thần lớn: giữ được sự tử tế trong tâm, biết khiêm nhường giữa đời thường, dám vượt qua cám dỗ để sống đúng với điều mình tin – đó chính là chiến thắng cao quý nhất.

Những câu chuyện viết về người, không cầu kỳ hoa mỹ, không cao siêu đến vĩ mô, nó bình dị như chính con người Bác, một “ông cụ mắt sáng ngời” – “áo nâu túi vải đẹp tươi lạ thường!”. Câu chuyện về đôi dép cao su Bác đi, lời hứa với các cháu nhi đồng, về điệu hò quê mẹ trước giờ phút lâm chung,.. tất cả đều giản dị mà thấm thía đến tận muôn đời.

Cuốn sách “Hồ Chí Minh – Hình tượng và cuộc đời” của Duiker dù là trang sách Tây nhưng đã làm lòng Việt lay, giúp tôi bước gần hơn tới cuộc đời của Bác Hồ, không chỉ bằng kiến thức mà bằng cả trái tim. Cuốn sách là sự giao thoa giữa cái nhìn khách quan của một học giả ngoại quốc và tình yêu thương tha thiết của người Việt dành cho Bác Hồ đã tạo nên một hình tượng Hồ Chí Minh vừa vĩ đại, vừa gần gũi, vừa thâm trầm tính nhân văn.

Ngày nay, khi nhìn lại chặng đường lịch sử, tôi thâm cúi đầu cảm ơn Bác – người đã ra đi nhưng để lại cho đời một ánh sáng không bao giờ tắt. Bởi “mặt trời lặn, mặt trời mang theo nắng”, ánh sáng của lý tưởng cao đẹp ấy vẫn âm thầm sưởi ấm trái tim triệu người Việt Nam hôm nay và mai sau. Tôi hiểu rằng, sống giản dị như Bác không chỉ là điều khó – mà còn là điều cấp thiết trong một thế giới đầy biến động hôm nay. Và thế hệ trẻ chúng tôi, tự hào là thế hệ đáp lời non nước, thực hiện trọn vẹn niềm mong ước và sứ mệnh mà Bác đã gửi lại cho toàn dân tộc ngày hôm nay, hoàn thiện nhân cách, trau dồi đạo đức và tri thức, nỗ lực và cống hiến không ngừng vì “đời người chỉ sống có một lần, phải sống sao cho khỏi xót xa ân hận vì những năm tháng đã sống hoài sống phí”. Tôi tin rằng, chỉ khi mỗi người trẻ chúng tôi biết soi mình vào tấm gương vĩ đại của Bác, bằng trái tim trong sáng, bằng hành động chân thành, và bằng khát vọng vươn lên không ngừng sẽ góp phần rực sáng ngọn lửa lý tưởng mà Người đã thắp lên và đưa đất nước bước vào kỷ nguyên vươn mình của dân tộc- một thời đại của khát vọng hùng cường, hội nhập và đổi mới.